

16. Týždeň v Cezročnom období, cyklus C“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Szkorupská 175, Ciglariková 334, Luniková 268, Forišová 35
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- Z krstu Krištofa rod. Kunecová obetovala 100 eur. Zbierka na Dobročinné diela Sv. Otca činila sumu Hertník 157,50, Bartošovce 260,50 spolu 260,50 eur. Pán Boh zaplat'!

18.07.2022 Pondelok Pondelok 16. týždňa v Cezročnom období		
19.07.2022 Utorok Utorok 16. týždňa v Cezročnom období	07:00	Bartošovce (+Alexej Krupa - č. 9_VII./'22) <i>_____</i> <i>_____ pohr. sv. omša +vdp. Šechný - PO/Solivar</i>
20.07.2022 Streda Streda 16. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Apolinára, biskupa a mučeníka (ľubovoľná spomienka)	17:00 18:15	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. Márie s rod. - <u>96 rokov</u> - č. 9) Bartošovce VII.(+Božena,+členovia rodiny - č. 188)
21.07.2022 Štvrtok Štvrtok 16. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Vavrinca z Brindisi, kňaza a učiteľa Cirkvi (ľubovoľná spomienka)	07:30 08:45	Hertník (za veriacich - 24.7.'22_17. Cezroč.nec) Bartošovce (za RB/JÚL'22) KRSTNÁ NÁUKA 16:00 (rod. Jurkaninová, rod. Minčáková a rod. Jaššová) - Hertník sakristia
22.07.2022 Piatok Svätej Márie Magdalény (sviatok)	07:30 08:45	Bartošovce (+Jozef,+Magdaléna,+Mária - č. 30) Hertník (zdr., B. pož. a za B. vôľu v živote Sára a Terézie - rod. Ščurová)
23.07.2022 Sobota Svätej Brigity, rehoľníčky, patronky Európy (sviatok)	07:30 08:45	Bartošovce (+Tomáš,+príbuzní - č. 22) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Kristiána - č. 197)
24.07.2022 NEDEĽA 17. nedeľa v Cezročnom období Svetový deň starých Rodičov a Seniorov (2. svetový deň) - pripomenúť odpustky! - Sv. Šarbela Machlúfa, kň. - v tomto roku sa neslávi!	07:00 08:30 10:00	Hertník (za vnúčatá Simonku, Dominiku a Branislava - zdr., B. pož. - č. 23) Bartošovce (+Ľudovít,+Justína,+Ondrej a +Mária - č. 71) Hertník (+Anton Choma - č. 270) Krst po sv. omši (rod. Jurkaninová) 11:00 hod. Pobožnosť 14:00 hod.

RÍMSKOKATOLÍCKA

JÚL 2022

CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 410

HerBartníček

Otče náš - modlitba, ktorá prosí s dôverou

Ježiš kladie na pery svojich učeníkov modlitbu krátku, smelú, pozostávajúcu zo siedmich žiadostí – to číslo v Biblii nie je náhodné, naznačuje plnosť. Hovorím smelá, pretože keby ju nebol odporučil Ježiš, pravdepodobne nikto z nás – dokonca ani nikto z tých najslávnejších teológov – by sa neodvážil modliť k Bohu takýmto spôsobom.

Ježiš totiž pozýva svojich učeníkov, aby sa priblížili k Bohu a s dôverou sa na neho obrátili s niekoľkými prosbami: predovšetkým ohľadom neho a potom aj ohľadom nás.

V Otčenáši nie sú predslovy. Všimnite si to – nie sú tu predhovory. Ježiš neučí formuly ako si „nakloniť Pána“, ale naopak, pozýva prosiť ho bez bariér ostychu a strachu. Nehovorí, aby sme sa na Boha obracali osloveniami „Všemohúci“, „Najvyšší“, „Ty, ktorý si od nás natoľko vzdialený, ja som úbožiak“ – Nie, nehovorí takto, ale jednoducho „Otče“, so všetkou jednoduchosťou, tak ako sa deti obracajú na svojho otca. A toto slovo „Otec“ vyjadruje dôvernosť a synovskú dôveru.

Modlitba „Otčenáš“ vnára svoje korene do konkrétnej reality človeka. Napríklad, vedie nás k prosbe o chlieb, každodenný chlieb – je to žiadosť jednoduchá, avšak nevyhnutná, ktorá hovorí, že viera nie je len akousi „ozdobnou“ vecou, oddelenou od života, ktorá sa ozve až vtedy, keď už boli uspokojené všetky ostatné potreby. Modlitba sa vôbec začína spolu so samotným životom. Ježiš nás učí, že modlitba sa v ľudskom živote nezačína vtedy, keď je žalúdok plný – ale nachádza si miesto všade tam, kde je prítomný človek, akýkoľvek človek, ktorý má hlad, ktorý plače, ktorý bojuje, ktorý trpí a kladie si otázku „prečo“. Našou prvou modlitbou bol v istom zmysle detský plač, ktorý sprevádzal prvý nádych. V tom plači novorodenca bol ohlásený osud celého nášho života: náš neustály hlad, náš neustály smäd, naše hľadanie šťastia.

Ježiš v modlitbe nechce vyhasiť to ľudské, nechce to umŕtvieť. Nechce, aby sme udusili otázky a žiadosti tým, že sa naučíme všetko zničiť. Chce naopak, aby každé utrpenie, každá starosť smerovala rýchlo k nebu a stala sa dialógom.

Mať vieru – ako to povedal istý človek – znamená byť navyknutým volať.

Mali by sme byť všetci ako Bartimej z evanjelia (porov. Mk 10,46-52) – spomeňme si na ten úsek evanjelia, na Bartimeja, Timejevho syna – tento slepý muž žobral pri bráne Jericha. Navôkol seba mal mnoho skvelých ľudí, ktorí ho zahriakovali, aby mlčal: „Buď ticho! Prechádza Pán. Mlč. Nevyrušuj. Učiteľ má veľa práce, nevyrušuj ho. Si na oštaru s tým krikom. Neruš.“ On však na tie rady nepočúval – so svätou neodbytnosťou sa dožadoval, aby sa vo svojom biednom stave konečne mohol stretnúť s Ježišom. A kričal ešte silnejšie! A vychovaní ľudia reagujú: „Prestaň s tým, prosím ťa, veď je tu Učiteľ! Robíš zlý dojem!“ A on kričal, pretože chcel vidieť, chcel byť uzdravený: „Ježišu, zmiluj sa nado mnou!“ (v. 47). Ježiš mu prinavracia zrak a hovorí mu: „Tvoja viera ťa uzdravila“ (v. 52), akoby mu vysvetľoval, že tou rozhodujúcou vecou pre jeho

uzdravenie bola tá modlitba, to *vzývanie zakričané s vierou*, silnejšia než ten „zdravý rozum“ toľkých ľudí, čo ho chceli umlčať. Modlitba nielenže predchádza spásu, ale istým spôsobom ju už obsahuje, pretože oslobodzuje od zúfalstva vlastného tomu, kto neverí vo východisko z mnohých neznesiteľných situácií.

Iste, veriaci potom cítia aj potrebu chváliť Boha. Evanjeliá nám prinášajú jasavé zvolanie, ktoré prepuká z Ježišovho srdca plného vďačného úžasu voči Otcovi. Prví kresťania dokonca cítili potrebu pridať k textu Otčenáša doxológiu: „Lebo tvoja je moc i sláva naveky“ (*Didaché*, 8,2).

Ale nikto z nás sa nemusí hlásiť k tej teórii, ktorú ktosi v minulosti presadzoval, že modlitba prosby by mala byť akousi slabou formou viery, zatiaľ čo ozajstnejšou modlitbou by bola čistá chvála, tá, ktorá hľadá Boha bez zaťaženia nejakou žiadosťou. Nie, toto nie je pravda. Prosebná modlitba je autentická! Je spontánna! Je aktom viery v Boha, že je Otec, že je dobrý, že je všemohúci. Je aktom viery vo mne, ktorý som maličký, hriešnik a núdzny. A preto modlitba prosby, žiadať o niečo, je veľmi vznešená. Boh je Otcem, ktorý má s nami nesmierny súcit a chce, aby sa mu jeho deti prihovárili bez strachu, priamo: „Otče“. Alebo v ťažkostiach: „Pane, čo si mi to len urobil?“ Priamo. Preto mu môžeme povedať všetko, aj tie veci, ktoré v našom živote zostávajú zdeformované a nepochopiteľné. A sľúbil nám, že s nami bude navždy, až do posledného z dní, ktoré prežijeme na tejto zemi. Modlime sa Otčenáš začínajúc takto, jednoducho: „Otče“ alebo „Otecko“. A on nám rozumie a veľmi nás miluje. (*katechéza pápeža Františka*)

Svätá Mária Magdaléna, apoštolka nádeje

Text omšovej prefácie (modlitby vďaky) na sviatok sv. Márie Magdalény, s názvom „O apoštolke apoštolov“ hovorí o jej láske k Ježišovi Kristovi počas jeho života a jeho smrti i po jeho vzkriesení. Osobitne spomína jej apoštolskú úlohu voči apoštolom, ktorou ju poctil vzkriesený Pán. Existenciu titulu sv. Márie Magdalény „apostolorum apostola“ v cirkevnej tradícii dokladá Rabanus Maurus (9. stor.) a neskôr aj sv. Tomáš Akvinský.

Dôležitosť sviatku sv. Márie Magdalény pre Cirkev dnes

Sekretár Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí, arcibiskup Arthur Roche vysvetlil:

„Toto rozhodnutie zapadá do aktuálneho cirkevného kontextu, ktorý si žiada hlbšie reflektovať nad dôstojnosťou ženy, nad novou evanjelizáciou a nad veľkosťou tajomstva Božieho milosrdenstva. Bol to sv. Ján Pavol II., ktorý venoval veľkú pozornosť dôležitosti žien v samotnom poslaní Krista a Cirkvi, ale tiež, a s osobitným dôrazom, zvláštnej úlohe Márie Magdalény ako prvej svedkyne, ktorá videla Vzkrieseného a prvej zvestovateľky, ktorý oznámila apoštolom Pánovo vzkriesenie (porov. *Mulieris dignitatem*, 16).

Táto dôležitosť pokračuje dnes v Cirkvi – ukazuje to súčasné úsilie o novú evanjelizáciu –, ktorá chce prijímať, bez robenia rozdielov, mužov i ženy akejkoľvek rasy, ľudu, jazyka či národa (porov. Sk 5,9), aby im ohlasovala dobrú zvesť Evanjelia Ježiša Krista, sprevádzala ich pri pozemskom putovaní a ponúkala im obdivuhodné dobrodenia Božej spásy.

Svätá Mária Magdaléna je príkladom pravej a autentickkej evanjelizátorky, prípadne evanjelistky, ktorá ohlasuje ústrednú radostnú zvesť Veľkej noci (porov. Kolekta z 22. júla a nová Prefácia). Svätý Otec František vyhlásil sviatok Márie Magdalény práve v kontexte Svätého roka milosrdenstva, aby ukázal význam tejto ženy, ktorá preukázala veľkú lásku ku Kristovi a bola Kristom tak veľmi milovaná.“

Beh Márie Magdalény a učeníkov - slová pápeža Františka (*nielen*) mladým

„Ján rozpráva o tom nepredstaviteľnom ráne, ktoré zmenilo navždy dejiny ľudstva. Predstavme si to ráno: za prvých lúčov vychádzajúceho slnka v ten deň po sobote Ježišov hrob uvádza všetkých do behu. Mária Magdaléna beží oznámiť učeníkom, Peter a Ján bežia smerom k hrobu... Všetci bežia, všetci cítia potrebu hýbať sa, je potrebné nestrácať čas, je treba sa ponáhľať... Ako to urobila Mária – pamätáte si? – hneď ako počala Ježiša, ponáhľala sa pomáhať Alžbete.

Máme veľa dôvodov k behu: často len preto, že treba spraviť veľa vecí a času nikdy nie je dosť. Občas zrýchlime, lebo nás zaujme niečo nové, pekné, zaujímavé. Inokedy naopak bežíme, aby sme unikli pred nejakou hrozbou, pred nebezpečenstvom...

Ježišovi nasledovníci bežia, pretože dostali správu, že Ježišovo telo zmizlo z hrobu. Srdcia Márie Magdalény, Šimona Petra, Jána sú plné lásky a šialene bijú po odlúčení, ktoré sa zdalo byť definitívne. Možno sa v nich znova zažihá nádej, že opäť uvidia Pánovu tvár. Tak ako v ten prvý deň, keď im sľúbil: «Pod'te a uvidíte» (Jn 1,39).

Ten, kto beží najrýchlejšie je Ján, určite preto, že je najmladší, ale aj preto, že neprestal dúfať po tom, ako videl na vlastné oči zomrieť Ježiša na kríži. A tiež preto, že stál blízko Márie, Matky, a „nakazil sa“ jej vierou. Keď cítíme, že nám ubúda viera alebo je vlačná, poďme k nej, k Márii, a ona nás naučí, porozumie nám, dá nám pocítiť vieru. Od toho rána dejiny nie sú viac tie isté. To ráno zmenilo dejiny. Tá chvíľa, ktorá sa zdala byť víťazstvom smrti, v skutočnosti sa ukázala byť chvíľou jej porážky. Ani ten ťažký kameň privalený pred hrob nemohol odolať. A od toho svtania v prvý deň

po sobote sa na každom mieste, kde je život utláčaný, v každom priestore, kde prevláda násilie, vojna, núdza, tam kde je človek ponížovaný a pošliapovaný, na tom mieste sa môže znovu zažať nádej života. (...)

A každý z nás nesme si to v myslí a v srdci: Ježiš, Pán, ma miluje. Som milovaný. Som milovaná. Cíťme tú nehu, ktorou nás Ježiš miluje. Kráčajte s odvahou a s radosťou cestou domov, kráčajte vo vedomí, že Ježiš vás miluje.

Takto, s touto láskou sa život stáva dobrým behom, bez úzkosti, bez strachu, ktorý ničí. Bez úzkosti a bez strachu. Behom smerom k Ježišovi a smerom k bratom, so srdcom plným lásky, viery a radosti. Chod'te takto! (*vaticannews*)

**„Svedectvo sa rodí zo stretnutia so živým Ježišom.
Svätá Mária Magdaléna, apoštolka nádeje, oroduj za
nás!“**

pápež František